

Att: Riksdagens ombudsmän — JO
Box 16327
103 26 Stockholm

Jonas Falk
Häktet Kronoberg
Box 12149
102 24 Stockholm

Stockholm den 4 mars 2014

Anmäler härmed kammaråklagare Karin Bergstrand och kammaråklagare Hans Jörgen Hanström för grova tjänstefel i samband med en förundersökning som bedrivits där Karin Bergstrand varit förundersökningsledare. Tjänstefelen som denna anmälan riktar in sig på är händelser där man undanhållit försvaret väsentlig information och därmed brutit mot 23 kap. 4 §. Agerandet har också medfört att man brutit mot artikel 6 i EKMR då man agerat för att de tilltalade inte skall få en rättvis rättegång.

I den förundersökning som bedrivits under ledning av Karin Bergstrand, kallad "playa", har man brutit mot objektivitetskravet vid åtskilliga tillfällen men jag har i anmälan begränsat mig till de mest tydliga och för JO lättbedömda händelserna.

1. Köp av Audi Q7 i Colombia 2010:

Den 23 januari 2010 köpte jag en Audi Q7 i Colombia. I telefonavlyssning mellan mig och Joakim A framgår det att jag skall köpa en Audi och bilfirmans namn, GH Inversores, nämns i samtalen. (Se bilaga 1). Likviden sänds från Demokratiska republiken Congo till bilfirman i Colombia vilket också framgår av telefonavlyssningen.

Under polisförhör 2011 berättar jag för polisen att jag köpte en Audi för de pengar som sändes till Colombia.

I juli 2011 besökte svenska utredarna Colombia under sex dagar. Vid förhör med polismannen Jaime Lizarazo fick man information om att min flickvän Lorena Tobon var registrerad ägare av en Audi och att man sett mig använda denna bil hösten 2010 (Se bilaga 2).

Under vistelsen i Colombia valde man att *inte* besöka bilfirman trots kunskap om var den fanns. På bilfirman hade man kunnat inhämta köpekontraktet på bilen. *Man avstod här från en utredningsåtgärd som kunde bevisa att en Audi köptes för de pengar som sändes till Colombia.*

Under hösten 2011 förhöordes Lorena Tobon i Miami av Hans Jörgen Hanström. Ingen fråga ställdes om bilen trots att man visste att hon var registrerad ägare. *Man avstod också här från att utföra en utredningsåtgärd som kunde bevisa att en Audi köptes för de pengar som sändes till Colombia.* Förundersökningen delgavs de åtalade första veckan i december 2011. Inga dokument om bilköpet redovisades.

Våren 2012 fann jag i sidomaterialet kontraktet då aktuell bil såldes den 28 december 2010, dvs. efter mitt gripande i Colombia den 26 december 2010. I sidomaterialet fanns också spaningsfoton på bilen.

Vid sakframställan under våren 2012 påstod Hans Jörgen Hanström i Stockholms tingsrätt att transfern från DRC till Colombia var en förskottsbetalning för ett narkotikaparti som Mauritz Andersson greps med i juni 2010 i Västindien. När detta påstående lanserades hade Hans Jörgen Hanström fullständig kunskap om att försändelsen avsåg ett bilköp och *inte* ett narkotikaköp.

I samband med detta påstående frågade advokat Thomas Martinson om det inte finns dokument som visar att det avsåg ett bilköp. Hans Jörgen Hanström svarade då att det inte finns någon dokumentation där mitt namn figurerar. I samband med detta brottspåstående begärde sedan försvaret in dokumenten vi visste fanns i sidomaterialet och som bevisade bilens existens samt att Lorena Tobon, min flickvän, var registrerad ägare (Se bilaga 3).

Senare under rättegången fortsätter Hans Jörgen Hanström att försöka få dessa pengar att se mistänksamma ut genom att han frågar Harriette Broman om hon sett bevis på att det köptes en Audi. Detta då hon förekommer i telefonavlyssning i samband med försändelsen. Ytterligare en förhörsperson, Alejandro Arango, fick också frågor kring bilköpet som medförde att försvaret tolkade det som man fortsätter driva tesen att det fanns oklarheter kring försändelsens syfte.

I och med ovan nämnda kontaktade försvaret bilfirman i Bogota, Colombia. Vid kontakt med bilfirman 2012 framkom att colombiansk polis hade besökt bilfirman augusti 2011 och begärt ut fullständig dokumentation. Det framkom också att colombiansk polis uppgett att de agerat på uppdrag från svenska ambassaden i Bogota. Bilfirman mailade över samma dokumentation till försvaret som de hade gett till polisen (se bilaga 4).

Sammanfattning:

Påståendet om att penningförsändelsen avsåg ett narkotikaköp var obefogat. Det framgår med all önskvärd tydlighet från början att det avsåg ett bilköp. Påståendet grundar sig enbart på att man i målet behöver transaktioner för narkotikaköp (Se bilaga 5).

Motivet har från början varit att vilseleda domstolen och man har ansett att man skall kunna nå framgång med detta då det avsåg en försändelse av betydande belopp till just landet Colombia.

För att nå framgång krävdes att händelsen inte utreddes vilket kunde ske genom att t.ex. fråga Lorena Tobon, vilket man därför avstod från att göra.

Genom att medvetet avstå från utredningsåtgärder som uppenbarligen hade haft betydelse för försvaret *samt* att inte publicera dokument man haft tillgång till som motbevisar brottspåståendet har åklagarna enligt min mening begått ett tjänstefel. Då syftet varit att få domstolen att felaktigt dra slutsatsen att jag betalat ett stort narkotikaparti borde det anses som grovt tjänstefel.

2. Europol-rapport:

I målet har man åtalat för grovt narkotikabrott 2006 (Se bilaga 6). Bevisningen består av att man påstår att jag haft god ekonomi efter 2006 och man hänvisar bland annat till investeringar gjorda i en bilfirma i England 2007 som heter LHD Car Company. Man har särskilt påpekat att investeringar skett i kontanter i pund, överlämnande i England. Under rättegången har åklagarna ägnat stor tid åt just denna omständighet och åberopat dokument där det redovisas en uppställning av belopp och vissa belopp beskrivs som kontanter. Åklagarna har hävdade att kontanterna härrör från försåld narkotika och innehav av kontanter är i sig ett bevis för narkotikabrott, enligt åklagarna.

Under tingsrättsförhandlingen 2012 fick försvaret via Spanien tillgång till en Europol-rapport som är anstiftad av Sverige. Europol-rapporten avser just bilfirman LHD Car Company och aktuella investeringar. I rapporten framgår att investeringar *inte* skett via kontantinsättningar utan överföringar från bank i Estland (Se bilaga 7).

Försvaret har begärt en förklaring till varför denna Europol-rapport inte delgetts försvaret (Se bilaga 8).

Sammanfattning:

Bilfirman LHD Car Company behandlas i den svenska rättegången. Bevisningen används för åtalpunkten 1 som avser grovt narkotikabrott. Kontant investering i pund har av åklagarna används som bevisning och man kan dra slutsatsen att det är den mest besvärande omständigheten. Åklagarna har själva anstiftat Europol att göra en utredning, och i denna utredning framkom att investeringar *inte* gjorts i kontanter, eller ens i pund.

Den aktuella rapporten har *inte* publicerats i förundersökningen och har *inte* ens placerats i sidomaterialet. Den revisor, Martin Selander, som arbetat med åklagarna har under hovrättsförhandlingen erkänt att han sett rapporten. Rapporten finns på åklagarkammaren.

Allt som är väsentligt för försvaret skall presenteras och i och med de påståenden som lanserats av åklagarna är onekligen denna rapport i stort sett avgörande för försvaret. Trots det har den aktuella rapporten alltså inte ens placerats i sidomaterialet utan den har hemlighållits.

På fråga i hovrätten från advokat Thomas Martinson svarade åklagare Hans Jörgen Hanström att rapporten var sekretessbelagd och därför har försvaret inte fått tillgång till den. Överst på första sidan framträder vilken sekretess kod rapporten har. I samma mål har man presenterat annan rapport med exakt samma sekretess kod (Se bilaga 9).

Det förtjänas här att påpeka att en orsak till varför "playa målet" behandlas i Sverige är för att man här kan undanhålla material för försvaret, vilket man inte kan i Spanien (Se bilaga 10).

Förklaringen att det skall råda sekretess på rapporten är också anmärkningsvärd då åklagarna lanserat ett påstående som motbevisas i rapporten. Om en rapport är hemlig, innebär det då att åklagare får lansera påståenden som motbevisas i rapporten? Åklagarna skulle givetvis med kunskapen, och i de fall det verkligen existerat sekretess, avstått från sitt påstående.

3. 350 000 euro i Barcelona 2009:

I september 2009 överlämnas ca 350 000 euro av en för utredningen okänd person till en person vid namn Mattias Johansson i Sitges, Spanien. Under aktuell tid finns det telefonavlyssning mot b.l.a. Mattias Johansson och Harriette Broman som kom att ta emot pengarna från honom (Se bilaga 11).

I slutet av december 2010 greps samtliga misstänkta i utredningen. Harriette Broman kom att häktas för penninghäleri avseende andra tillgångar och åklagarna begärde också Harriette Broman häktad för *medhjälp till försök till grovt narkotikabrott* samt *medhjälp till grovt narkotikabrott* med hänvisning till hanteringen av de omnämnda 350 000 euro.

Åklagarna påstod att pengarna överlämnades som en form av återbetalning från en påstådd utebliven narkotikaleverans som skulle ägt rum i juli 2009, vilket skulle utgöra misstanken om medhjälp till försöksbrott. Vidare påstod man att pengarna direkt efter överlämnandet används för att betala förskott för ett annat narkotikaparti som Mauritz Andersson greps med juni 2010 utanför ön S:t Martin i Västindien. Det var också Mauritz Andersson som skulle invänta ett parti 2009 som uteblivit.

I utredningen finns ingen som helst information kring hur förvärv av ovan nämnda partier gått till. Det finns alltså ingen information som visar att något har betalats för det uteblivna partiet 2009 och att något skall återbetalats. Vidare saknas information ifall något förskottsbetalats för partiet 2010. Åklagarnas påstående att dessa 350 000 euro i Spanien har koppling till Mauritz Anderssons aktiviteter i Västindien är alltså obefogat.

Utredningen "playa" startades december 2008 utan ett konkret brott. Man hade istället en målsättning att undertecknad skall ådömas ett långt fängelsestraff samt att man skall förverka egendomar som man misstänker, eller i vart fall påstår, tillhör mig. De tillgångar som avses tillhör Harriette Broman.

Jag emigrerade från Sverige 2005 och skrev ut mig 2007. Jag har inte min hemvist i Sverige. Våren 2009 startades därför en joint investigation team, JIT, med Spanien. Försvaret försökte få tillgång till JIT protokoll under tingsrättsförhandlingen och begärde även edition på dessa. Tingsrätten avlog detta men försvaret fick senare fram dem via Spanien där tilltalade har rätt att ta del av all information, vilket som tidigare nämnts var orsaken att målet inte skulle behandlas där. I dessa protokoll framgår tydligt målsättningen (Se bilaga 12).

För att få tillstånd ett förverkande behöver åklagarna hänvisa till s.k. förbrott. Dessa kom att bli ÅP 1 och ÅP 3 (Se bilaga 13). Bevisningen för ÅP 1 och ÅP 3 fick sedan bli just tillgångar till pengar (Se bilaga 14).

Åklagarna ansåg således att Harriette Broman måste gripas och åtalas i Sverige med påstående att hennes tillgångar egentligen tillhör mig. Tillgångarna skall då utgöra bevisning att grova narkotikabrott begåtts 2006 och 2008. Genom dessa påstådda brott skall sedan förverkande av samma tillgångar kunna genomföras. Åklagarnas resonemang redovisas i JIT protokoll (Se bilaga 15).

För brottsmisstanke om penninghäleri kan man inte få en tidigare ostraffad kvinna häktad under särskilt lång tid. Redan vid gripandet av samtliga i målet var det naturligtvis klart för åklagarna att undertecknad kommer vara häktad under avsevärd tid. För åklagarna var det oerhört viktigt att Harriette Broman kunde hållas häktad fram till rättegången.

Det är här man då väljer att producera misstanken om medhjälpsbrott för narkotika. Dessa misstankar kan medföra att man får Harriette Broman häktad under den tid som krävs. Här kan också påpekas att händelsen med de 350 000 euro låg vid gripandet 16 månader tillbaka i tiden och händelsen var i realtid, september 2009, känd för polisen utan att några brottsmisstankar uppstod.

På grund av hur Karin Bergstrand hanterade utredningen avslutade jag mina förhör i maj 2011. I september 2011 begär jag dock att jag skall förhöras om alla omständigheter där Harriette Broman berörs så att hon inte skall drabbas av mitt beslut. Jag förhörs då om dessa 350 000 euro. Jag delger polisen att pengarna avser ett köp av 10% i nattklubben OSHUM. Vidare hänvisar jag till två telefonsamtal som man strax efter förhöret redovisar i en s.k. förbilaga av förundersökningen. I dessa samtal talas det om dessa pengar (Se bilaga 16). Jag ifrågasatte där också hur detta brottspåstående kan existera då polisen tydligen har samtal som visar vad de avser för pengar.

Två månader efter detta förhör delges slutligen dem tilltalade hela förundersökningen. Innan FUP delges har polisen alltså förhörsuppgifter om vilken händelse de 350 000 euro tillhör och skall då tillföra FUP allt relevant material. Men i den presenterade FUP publiceras inga fler samtal om händelsen. I samband med att förundersökningen skall delas ut begär jag att få tillgång till alla mina samtal i sidomaterialet. Polisen meddelar att jag vid denna tidpunkt inte kommer få det och inte heller de nästkommande veckorna. I början av 2012 fick jag efter mycket tjat tillslut en extern hårddisk med mina "slask samtal". Samtalen är inordnade i olika filer som avser olika tidsperioder. Efter flera veckors genomgång upptäckte jag att det inte fanns några samtal för perioden 22 juli-9 september 2009. Det stod på den aktuella filen "går inte att kopiera".

Vid kontakt med förhørsledarna begärde jag då att få tillgång till aktuell fil vilket först ifrågasattes. Förhørsledarna förnekade inte att de kände till att filen inte fanns på den externa hårddisken men de hade trots detta inte beställt en ny förrän jag påpekade att jag definitivt skall ha den. Vid detta påpekade sa man att man skulle beställa en ny från Spanien. Det skall här påpekas att det i FUP finns samtal från den fil som påstods vara trasig så svensk polis har bevisligen haft tillgång till den tidigare.

När jag sedan fick filen fann jag där en mängd telefonsamtal där man kunde följa hela händelsen med dessa 350 000 euro, de omnämns i samtal som 340 000 euro (Se bilaga 17).

Harriette Broman fann sedan samtal i sitt sidomaterial som bevisade att pengarna efter överlämnandet i Sitges inte skickats vidare för betalning av narkotika.

Trots att jag tog fram samtal som bevisar hela händelsen, vilket åklagarna naturligtvis kände till sedan tidigare, väljer åklagarna att väcka åtal för ovan nämnda brottsmisstankar mot Harriette Broman under våren 2012. Detta var nödvändigt för att hålla henne kvar i häkte fram till dess man uppnått det man egentligen var ute efter. När Harriette Bromans advokat Sven Severin lämnade in ett frifotsyrkande i slutet av åtalspunkten som avsåg penninghäleri sa Karin Bergstrand att hon vill hålla kvar Harriette Broman i häkte fram till bevisningen i ekonomidelen är klar. Det saknades två vittnesförhör vid denna tidpunkt. Ekonomidelen är alltså den del som avses bevisa ÅP 1 och ÅP 3.

Det egentliga syftet till att Harriette Broman häktats och åtalats i Sverige. Tingsrätten avslag fri fotsyrkandet.

Direkt efter att de två återstående vittnesmålen avklarats häver sedan åklagarna häktningen. Harriette Broman hade då varit häktad i 18 månader. Åtalspunkten om medhjälpsbrott i narkotikadelen som var förutsättningen för den långa häktningen hade då inte ens påbörjats. Tingsrätten frikänner sedan Harriette Broman för den åtalspunkten med hjälp av den bevisningen som åklagarna inte publicerade i FUP (Se bilaga 18).

Ytterligare ett incitament för att falskeligen anklaga Harriette Broman för brotten under ÅP 6 var att man ville chansa på att få ett utvidgat förverkande där denna ÅP skulle utgöra ett förverkandeutlösande brott. I JIT-protokoll framgår att man haft som målsättning att förverka egendom (Se bilaga 19). Det framgår också att man sett svårigheter att genomföra det (Se bilaga 20). I fall man skulle fått Harriette Broman fälld för ÅP 6 skulle man kringgått problemet (Se bilaga 21).

Sammanfattning:

Påståendet om att dessa pengar har anknytning till Mauritz Anderssons narkotikabrottslighet är obefogat. Åklagarna har hela tiden haft kunskap om hela samtalskedjan och har därmed hela tiden haft kunskap om att pengarna *inte* utgör en återbetalning av narkotika. Påståendet att pengarna dessutom använts för förskottsbetalning är lika obefogat.

Påståendet användes för att frihetsberöva Harriette Broman fram tills att man som åklagarna själva uttryckte det "säkrat bevisningen i ekodelen". Direkt då detta skett släpptes Harriette Broman utan att man behandlat den allvarligare brottsmisstanken som brottspåståendet om de 350 000 euro utgör.

Genom att inte publicera de avgörande samtalen i FUP har åklagarna allvarligt brutit mot objektiviteten. Ifall man falskeligen påstått att filen varit trasig är det frågan om bevisförvanskning. Åtalet är enligt min mening uppenbarligen ett obefogat åtal. Det förtjänas att påpeka att åklagarna inte överklagade tingsrättens frikännande dom.

Harriette Broman är den kvinna som varit häktad längst i Sveriges historia. De obefogade brottsmisstankarna avsåg misstankar om medhjälp till anskaffande av sammanlagt runt 2000 kilo kokain vilket alltså är ett allvarligt brott. Detta skall naturligtvis vägas in i bedömningen hur allvarligt åklagarnas agerande är, precis som häktetiden bör vägas in.

Med vänliga hälsningar!

Jonas Falk

- Bilaga 1: Telefonsamtal där det framgår att pengarna som sänds från DRC avser köp av en Audi.
- Bilaga 2: Förhör med Jaime Lizarazo där han berättar om Audin.
- Bilaga 3: Försäljningskontraktet som begärdes från sidomaterialet.
- Bilaga 4: Dokumentation som polisen hämtat ut från bilfirman 2011 utan att det återfinns i förundersökningen.
- Bilaga 5: JIT protokoll där Schweiz efterlyser bevisning om transaktioner för narkotikaköp.
- Bilaga 6: Åtalet för åtalpunkten 1.
- Bilaga 7: LHD rapport om LI-ID där det framgår att pengar överförts från Estland.
- Bilaga 8: Mail till åklagarna om LHD rapport.
- Bilaga 9: Rapporten om OSHUM där sekretess kod anges.
- Bilaga 10: JIT protokoll där man anger skäl för att Sverige skall behandla målet.
- Bilaga 11: Samtal kring överlämnandet mellan HB och MJ.
- Bilaga 12: JIT protokoll där målsättningen framgår.
- Bilaga 13: Gärningsbeskrivningar ÅP1 och ÅP 3.
- Bilaga 14: Utklipp från domstolen bedömning av ÅP 1 och ÅP 3.
- Bilaga 15: JIT protokoll där hantering av Harriette Broman anges.
- Bilaga 16: Utdrag från de två samtal som redovisades i FUP.
- Bilaga 17: Utdrag från de samtal som fanns i den trasiga filen.
- Bilaga 18: Utdrag från domen om de 350 000 euro.
- Bilaga 19: JIT Protokoll där det framgår att man haft som målsättning att förverka egendom.
- Bilaga 20: JIT protokoll där man sett svårigheter att genomföra ovannämnda.
- Bilaga 21: Gärningsbeskrivningar, ÅP 6, där det framgår hur man ville kringgå problemet med ovannämnda problem i bilaga 19 och 20.